

SOCIETAT

Fusions polèmiques

Syngenta ha donat carabassa a Monsanto.
Però hi podria haver més acords.

© *The Economist*

El mercat dels productes agrícoles està dominat per sis empreses. L'interès de Monsanto –primer productor mundial de llavors– a l'hora d'adquirir Syngenta, l'empresa més gran de productes químics per a l'agricultura, havia amenaçat de reduir-ne el nombre a cinc. Això havia despertat preocupació perquè la reducció de la competència podria comportar que hi hagués menys innovació, com també que augmentessin els costos per als agricultors.

Això no obstant, Syngenta es va fer pagar. Al juny va rebutjar una oferta de 45.000 milions de dòlars. I una altra, del 18 d'agost, de prop de 47.000 milions. Per això el 26 d'agost Monsanto ho va deixar córrer. Però la consolidació del sector podria tenir lloc aviat igualment. La ba-

talla d'adquisicions ha estimulat l'interès d'altres grans proveïdors agrícoles: BASF, una altra de les sis grans empreses, pel que es diu havia buscat finançament per competir amb l'oferta a Syngenta. I la mateixa Monsanto podria no donar-se per vençuda. L'any vinent l'empresa potser posarà l'ull en un altre objectiu, creu John Klein, analista del banc Berenberg.

Fa vint anys el sector estava molt més fragmentat. El 1994 les quatre principals empreses del mercat mundial de llavors i biotecnologia agrícola representaven un percentatge conjunt del 21%. El 2009 les quatre empreses més grans tenien un 54% del pastís. Semblantment, en l'àmbit dels productes químics per a l'agricultura, la proporció de les quatre empreses principals va créixer des d'una mica més d'una quart part fins a més de la meitat en el mateix període. Però la pressió per-

què hi hagi una nova ronda de consolidació encara persisteix.

El baix preu de les matèries primeres, que comencen a reduir la despesa dels agricultors en productes per al camp, n'és un motiu. Un altre és la creixent resistència de les plantes als antics herbicides. Monsanto ha obtingut abundants recompenses pel seu herbicida, el glifosat, amb el nom comercial de Roundup, i de les llavors Roundup Ready, que va modificar genèticament perquè resistissin el producte químic. Però les herbes contraataquen. Segons un estudi publicat el 2013 per l'organització Union of Concerned Scientists, les herbes resistents al glifosat són presents en més de la meitat de les explotacions agrícoles nord-americanes. Monsanto està desenvolupant llavors resistents al dicamba, un altre herbicida, i té previst dedicar probablement uns 1.000 milions de dòlars o més en una planta que produeixi la substància. Això ajudarà una mica a suportar la vergonya del cop de porta de Syngenta. Però comprar un gran rival encara refermaria més la seva posició al mercat.

El cap de Syngenta, Mike Mack, va argumentar que l'oferta de Monsanto demostrava que a l'empresa li falten "fonamentalment noves innovacions" per impulsar el seu creixement. Les adquisicions que Monsanto ha dut a terme els darrers anys d'altres empreses que ofereixen als agricultors dades detallades sobre el sòl de la zona i les condicions climàtiques "només pretenen amagar que els seus mercats principals han quedat saturats", va dir Mack. Hi ha qui no comparteix aquesta opinió. Klein sosté que l'agricultura de precisió, possible gràcies a una gran quantitat de dades, continua sent "enormement important" per a l'agricultura nord-americana.

Tot i així, comprar Syngenta hauria reforçat la posició de Monsanto a l'Àsia i l'Àfrica, i hauria contribuït a eixamplar el seu ventall de blat de moro i llavors de soja. L'adquisició hauria suposat un estalvi de costos i, per mitjà d'una "inversió" –canviar la seu de Monsanto al Regne Unit–, una càrrega impositiva més baixa.

Els qui s'oposen al fet que el sector estigui més concentrat temen que pot significar menys innovació, ja que un grup de gegants mundials se centren a defensar la seva actual propietat intel·lectual. Des de la meitat de la dècada dels noranta, les sis grans companyies –Mon-

santo, Syngenta, Bayer, Dow Chemical, BASF i DuPont- totes juntes han absorbit més de 200 altres empreses i les seves patents. Hi ha qui té por que la recerca se centri més en les collites més rendibles, més que a buscar millores en aquells conreus que podrien alimentar persones pobres, com la mandioca a l'Àfrica subsahariana.

L'altra gran preocupació és que com menys empreses hi hagi que produeixin llavors i herbicides, més cars siguin per als pagesos. Els últims anys, la despesa dels agricultors nord-americans en fertilitzants, llavors i altres productes ha pujat significativament, i els preus que han pogut fer pagar pels seus productes no han augmentat al mateix ritme. La Unió Nacional d'Agricultors dels Estats Units es va oposar a l'operació de compra de Syngenta per part de Monsanto i va celebrar el fracàs de l'oferta.

Davant aquestes preocupacions Monsanto havia respost que la fusió ampliaria les perspectives de mercats amb un baix subministrament, que els agricultors podrien accedir a una major varietat de productes. També havia dit que combinar la recerca de totes dues empreses ajudaria a accelerar el desenvolupament de nous productes. Això, pel que sembla, no va convèncer els caps de Syngenta, per bé que l'oferta final vorejava la quantitat que, segons una enquesta recent, satisfaria els inversors de Syngenta. Després que l'oferta va ser rebutjada, el preu de les accions es va precipitar.

Arribar a un acord amb el consell d'administració de Syngenta i amb els accionistes, però, no hauria estat l'últim obstacle. Monsanto havia ofert a Syngenta una penalització de separació si les autoritats de la competència frustraven l'acord, per mostrar la confiança que no sorgirien problemes. Però aconseguir l'aprovació dels organismes reguladors nord-americans i d'altres mercats importants hauria estat igualment complicat. Hi ha altres combinacions dels sis gegants que desperten menys desconfiança. Syngenta i Dow Chemical, per exemple, es podrien unir sense la necessitat que s'hagués de vendre el negoci de les llavors de Syngenta, com tenia pensat fer Monsanto per tranquil·litzar els reguladors. Aquest acord no ha fructificat. Però potser en brotaran d'altres. ●

Traducció d'Arnau Figueras

Ajuntament
de Vila-real

Relacions Institucionals

Vila-real

avança en
relacions institucionals

VILA-REAL
CIUTAT de FESTIVALS
CONGRESSOS i
ESDEVENIMENTS